

C/2024/5312

9.9.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 8 maja 2024 r. w sprawie T-28/22, Ryanair/Komisja (Condor; pomoc na restrukturyzację), wniesione w dniu 18 lipca 2024 r. przez Condor Flugdienst GmbH

(Sprawa C-505/24 P)

(C/2024/5312)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Condor Flugdienst GmbH (przedstawiciele: A. Rosenfeld, S. Lünenbürger i K. Reiter, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Ryanair DAC, Komisja Europejska, Republika Federalna Niemiec

Żądania wnoszącej odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylene zaskarżonego wyroku;
- oddalenie skargi wniesionej w sprawie T-28/22;
- obciążenie Ryanaira kosztami postępowania w pierwszej instancji i kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, gdy uznał, że Komisja powinna zastosować pkt 67 wytycznych dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji⁽¹⁾ (zwanym dalej „wytycznymi w sprawie ratowania i restrukturyzacji”) do częściowego umorzenia długów, takiego jak to objęte spornym środkiem. Z literalnej, systemowej i celowościowej wykładni jasno wynika, że pkt 67 nie ma zastosowania do umorzenia długów. Dokonane przez Sąd rozszerzenie zakresu pkt 67 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji nie jest też uzasadnione w rozpatrywanej sytuacji, w której restrukturyzacja jest przeprowadzana przy wsparciu inwestora prywatnego, co wyklucza ryzyko pokusy nadużycia. W zakresie, w jakim Sąd uznał, że Komisja powinna była wszcząć postępowanie na podstawie art. 108 ust. 2 TFUE z powodu niespójnego brzmienia pkt 67 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji, które można przypisać Komisji, nie ma to podstawy prawnej. W każdym razie Sąd bezpodstawnie ingerował w kompetencje Komisji i przysługującą jej swobodę w zakresie interpretacji jej własnych wytycznych. Ponadto Sąd wykluczył w sposób niezgodny z prawem wszelkie zwolnienia z wymogu określonego we wspomnianym pkt 67.

Po drugie, nawet gdyby przyjąć, że pkt 67 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji ma zastosowanie i należy koniecznie zastosować go do rozpatrywanego środka (quod non), sporna decyzja zawiera wystarczające elementy, aby uznać, iż wspomniany punkt jest przestrzegany. Sąd niesłusznie odrzucił argument Komisji i Condora, że zapewnienie najlepszych warunków spłaty pożyczek publicznych dzięki pakietowi oferowanemu przez fundusz inwestycyjny, Attestor Ltd, należy uznać za zapewnienie państwu słusznego udziału w przyszłym wzroście w rozumieniu pkt 67. Tak więc Sąd uznał w sposób niezgodny z prawem, że Komisja powinna była żywić wątpliwości co do kwestii, czy rozpatrywany środek spełnia wymogi wspomnianego punktu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, C 249, s. 1.

Po trzecie, nawet gdyby przyjąć rozumowanie Sądu dotyczące pkt 67 wytycznych w sprawie ratowania i restrukturyzacji (quod non), zaskarżony wyrok pozostałby błędny. Ogólny zakres wkładu własnego i podziału obciążeń uwzględniony w spornej decyzji, w tym wkład przyszłego akcjonariusza, Attestor Ltd, stanowi już wystarczające potwierdzenie, że pomoc nie implikuje pokusy nadużycia ani nie zachęca do podjęcia nierozważnego ryzyka. Wyklucza to tym samym potrzebę dalszych środków w celu ograniczenia zakłóceń konkurencji. Ewentualny dodatkowy wymóg zapewnienia państwu udziału w przyszłym wzroście wartości Condora mógłby jedynie jeszcze bardziej przechylić szalę spornej decyzji na korzyść pomocy. Sąd niesłusznie uznał zatem, że podnoszone nieprzestrzeżenie pkt 67 miało wpływ na wynik spornej decyzji.
